

50 De Heer die leeft, de God der goden spreekt

Psalm 50

1. De Heer die leeft, de God der goden spreekt,
van waar de zon rijst als de dag aanbreekt,
tot waar zij, als de nacht komt, ondergaat,
roept Hij de aarde op, want Hij houdt raad.
Uit Sion, hoog in heerlijkheid verheven,
verschijnt de Heer, door blinkend licht omgeven.

7. Offer God lof, bied Hem uw dankbaarheid,
voldoe aan uw geloften, Hem gewijd.
Dan zult gij, als het onheil u omringt,
wanneer de angst u in de engte dringt,
Mij roepen en Ik zal het al doen keren.
Ik geef u ruimte en gij zult Mij eren.

971 Zing een nieuw lied voor God de Here

1. Zing een nieuw lied voor God de Here
en wees van harte zeer verblijd.
God wil alhier met ons verkeren,
hier wordt een huis voor Hem bereid.
Hij heeft de hand en het verstand
gezegend voor het werk,
de bouw van Christus' kerk.

2. God wil aan ons telkens weer tonen
dat Hij genadig is en trouw.
Dat Hij met ons samen wil wonen,
geeft ons de moed voor dit gebouw.
Maar niet met steen en hout alleen
is 't grote werk gedaan.
't Zal om onszelve gaan.

3. De Heilige Geest geeft taal en teken.
Christus deelt al zijn gaven uit.
De Vader zelf wil tot ons spreken
en elk verstaat wat het beduidt.
Wees ons nabij en maak ons vrij
in dit uw heiligdom.
Kom, Here Jezus, kom!

46 God is een toevlucht te allen tijde

Psalm 46

1. God is een toevlucht te allen tijde,
die ons uit nacht en dood bevrijdde.
Al zou de aarde ondergaan,
wij zien het zonder vrezen aan.
Al staat geen berg meer vast, al dreigen
de zeeën overhand te krijgen,
laat schuimend al hun golven slaan,
wij zien het zonder vrezen aan.
2. De Godsstad ligt aan blanke stromen.
God staat haar bij, de dag zal komen.
Hij woont in haar, zij wankelt niet,
zij kroont zijn heilig rijksgebied.
Al hebben volken zich verheven,
Hij roept en doet de aarde beven.
Hij is met ons, Hij wendt ons lot.
Een vaste burcht is onze God.

753 Er is een land van louter licht

1. Er is een land van louter licht
waar heiligen heersers zijn.
Nooit gaat de gouden dag daar dicht
in duisternis of pijn.

2. Daar is het altijd lentetijd,
in bloei staat elke plant.
Alleen de smalle doodszeescheidt
ons van dat zalig land.
3. Men ziet het veld aan de overkant
in groene luister staan,
als Israël 't beloofde land
zag over de Jordaan.
4. Maar ach de stervelingen staan
hier huiverend terzij,
en durven niet op weg te gaan,
het duister niet voorbij.
5. Hing niet het wolkendek zo zwart
van twijfel om ons heen,
wij zouden 't land zien van ons hart,
dat 't hemels licht bescheen.
6. God, laat ons staan als Mozes hier
hoog in uw zonneshijn,
en geen Jordaan, geen doodsrivier
zal scheiding voor ons zijn.

713 Wij moeten Gode zingen

Van de lier aan de wilgen

1. Wij moeten Gode zingen
halleluja,
om alle goede dingen
halleluja,
al zijn wij vreemdelingen
in schande en in scha,
Gij zendt uw zegeningen
halleluja.

2. Hij schenkt de levensadem,
Hij geeft de levensgeest,
in schande en in schade
is Hij nabij geweest,
aan al wie Hem aanbaden,
aan ieder die Hem vreest,
komt Hij, de Heer, te stade,
de minsten allermeest.
3. Al leeft uw volk verschoven
kyrieleison,
in 't land van vuur en oven,
in 't land van Babylon,
al is de hemel boven
voor mensen doof en stom,
nog moeten wij U loven
met stem en fluit en trom.
4. De lier hing aan de wilgen,
misericordia,
God zal ons niet verdelgen,
aan God zij gloria.
Zijn woord zal ons genezen,
halleluja,
zoals het was voor dezen
in Galilea.
5. Wij moeten Gode zingen
halleluja,
de Heer van alle dingen
die leeft in gloria,
met alle stervelingen,
niets komt zijn eer te na,
wij moeten Gode zingen
halleluja.

749 'Op, waak op!' zo klinkt het luide

1. 'Op, waak op!' zo klinkt het luide.
Wat wil dit roepen toch beduiden,
gij torenwachters van de tijd?
'Middernacht is aangebroken,
zijn uwe lampen wel ontstoken,
gij maagden, die de Heer verbeidt?
Gij slapenden, ontwaak,
de bruidegom genaakt!
Halleluja,
nu opgestaan!
Het feest breekt aan;
gij moet Hem ijlings tegengaan.'

3. Laat ons U ter ere zingen
met allen, die uw troon omringen,
één koor van mens' en engelenstem!
Paarlen zijn der poorten bogen,
die nederdalen uit de hoge:
het hemelse Jeruzalem.
Geen oog heeft ooit begroet,
geen hart heeft ooit vermoed
zulk een vreugde.
Zo juichen wij
en roemen blij
de glorie van uw heerschappij!